

Ordføreren (Andreasen [Næstved]): Det er jo en ret stor Sag, vi nu kommer til, nemlig Spørgsmaalet om Ophævelse eller i hvert Fald Nedsættelse af Forlystelsesskatten. Jeg har for et Par Aar siden her i Tinget taget til Orde for, at man skulde se at komme til noget saadant, og kan kun udtrykke min Glæde over, at den nuværende Finansminister, efter de Forhandlinger, vi har haft med ham i Finansudvalget, har erklæret sig villig til at overveje dette Spørgsmaal nærmere og undersøge Muligheden af at komme til en Ophævelse, hvad der dog ikke er muligt lige med det samme, men i hvert Fald en Reform og derved Nedbringelse af denne Skat. Det kan ikke skjules, at tager man et Forhold som det, man almindeligvis betegner som de fattiges Teater, Biografteatret, ligger der paa en Billet til Pris 1 Kr. en Skat paa 40 Ø., hvad der maa siges at være en temmelig urimelig Afgift. Vi fra vor Side, som i sin Tid stemte mod denne Skats Indførelse, kan kun være særdeles glade over, at Finansministeren, som ellers først og fremmest har den Op-gave at faa Statsregnskabet til at balancere, ikke har villet vige tilbage for at modtage dette Andragende til Undersøgelse. Jeg anbefaler Indstillingen.

Finansministeren (Bramsnæs): Det Spørgsmaal, der her er rejst gennem det indgivne Andragende, er et Spørgsmaal, som har været drøftet stærkt i de senere Aar, og jeg skal derfor udtale, at jeg gerne vil modtage Henvisningen til en nærmere Undersøgelse af hele Spørgsmaalet.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 4 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 105 Stemmer.

Til Forhandling sættes derefter den *Justitsministeren* vedrørende Indstilling, nemlig Indstilling Nr. 5, Betænkningens Nr. 12.

Ordføreren (Andreasen [Næstved]): Dette Andragende er fra Enkefru Emilie Overgaard, Frederiksberg, der søger en

aarlig Understøttelse af Statskassen. Hendes Mand Søren Dideriksen Overgaard havde ved sin Død i 1929 været ansat som Kontorist paa Frederiksberg Birks Kontor i 23 Aar og havde tidligere i en lignende Aarrække arbejdet i andre offentlige Stillinger. Men hverken den førstnævnte Stilling eller de andre Stillinger var pensionsgivende, og Enken, der er 57 Aar gammel, er derfor overmaade uheldigt stillet, hun er uformuende og svagelig og har faktisk intet at leve af. Der foreligger i dette Tilfælde særlige Forhold, der gør, at Finansudvalget har ment at burde stille sig imødekommende overfor Andrageren. Jeg skal nævne blandt de Stillinger, som den paa-gældende har beklædt, da de ikke findes nævnt i Udvalgets Indstilling, at han har været Politiasistent ved Jernbaneanlægene Holstebro—Herning og Viborg—Herning, Politibetjent i Aarhus i 8 Aar, Betjent i Holbæk i 8 Aar, Kontorist paa Dommerkantoret i Esbjerg i 5 Aar. Jeg takker Justitsministeren, der jo ikke er ukendt med, at saadanne Sager kan have Konsekvenser, fordi han har været enig med Finansudvalget i, at her forelaa særlige Forhold, der kunde berettige en Hjælp. Jeg anbefaler Indstillingen.

Justitsministeren (Zahle): Jeg er meget glad over, at Finansudvalget har vist dette Andragende Imødekommenhed. Jeg søgte selv i Fjor en Bevilling til Enkefru Overgaard, men den Gang blev den afslaaet. Jeg glæder mig over at have truffet, som den ærede Ordfører vilde sige, det psykologiske Øjeblik, hvor man kunde paavirke Finansudvalget. Jeg erkender, det er kun paa Grund af de særlige Forhold, som ogsaa Ordføreren stærkt betonedede, at man har stillet sig imødekommende overfor dette Andragende, saaledes at jeg har Lov til ikke at betragte det som et Præcedens for, at enhver Enke efter en Kontorist kan komme og søge og faa Statsunderstøttelse.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 5 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 96 Stemmer.